

ту і сповнити своє діявальське діло. Так і сталося.

Як тільки по приїзді владики служба показала ся на місті або вийшла де поза палату, схізматики зневажали її, грозили, били і кидали каміннями. Св. Йосафат упіснув і просив своїх слуг, щоби зносили всі кривди і терпеливо заховували ся спокійно. В таких обставинах пережив св. Йосафат зі своїми слугами в Витебську дві неділі. Задовго однак було йдати схізматикам; постановили проте чимскорше поповнити свій злочин. Дня 11. листопада в суботу зібрали ся ще раз до ратуша і постановили не відкладати дальше, але слідуєчого дня в неділю напасти на палату і убити зненавидженого владику. Схізматицький священник Ілія мав доуачти службі Йосафата, а колиб служба його за те побила або увязнила, тоді на даний з ратуша знак постановлено ударити у всі дзвони, а нарід мав громадно упасти на палату.

Ще й сонце не підвело ся, як св. Йосафат пішов (в неділю, дня 12. падолиста) до церкви на утренью. Коли влади́ка ішов до церкви, Ілія вже був перед палатою і сейчас почав зневажати Йосафата; святий спокійно удав ся до церкви. Ілія таки не переставав виговорювати, а тоді служба притримала його і замкнула в кухні. В сій хвилі задзвонено в рад-